

[Poul H. Møller]

fængsel. Jeg er betænkelig derved, fordi jeg også er bange for, at en nedsættelse af strafferammen vil kunne bevirke en ændring i domspraksis, således at man siger: nå, vi har altså hidtil gået på disse straffe, men nu sætter folkettinget strafferammen yderligere ned, så vil vi også sætte vor bedømmelse anderledes, således at vi går ned på endnu lavere straffe. Det er dér, mine betænkeligheder ligger.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan berolige hr. Knud Lind med, at der absolut udelukkende vil blive taget rent saglige kriterier i anvendelse, når man skal udpege medlemmer af straffelovrådet. Men blandt saglige kriterier kan også indgå spørgsmål om en bred repræsentation af forskellige kredse, og hvis man står over for et valg mellem tre lige kvalificerede, der alle sammen repræsenterer noget af betydning for straffelovrådets arbejde, og den ene er en kvinde, kan jeg ikke udelukke, at man burde tage kvinden i den situation.

Med hensyn til fru Nathalie Linds spørgsmål om revision af strafsanktionerne skal jeg sige, at straffelovrådet er blevet bedt om at se på dette spørgsmål, men har endnu ikke haft mulighed for at tage det op; det er altså ikke noget, der ligger sådan lige for. Det kommer forhåbentlig om nogen tid, men det bliver altså ikke, går jeg ud fra, i dette kalenderår, at man bliver færdig, og formentlig ikke engang til næste år. Det er noget, man vil arbejde med, når man får tidsmæssig mulighed for det, men i øjeblikket er det andre opgaver, man er i færd med at løse.

Med hensyn til en ajourføring af statistikken skal jeg sige, at fru Nathalie Lind naturligvis kender statistikken i betænkningen, og jeg skal få undersøgt, om vi kan ajourføre den, når retsudvalget skal til at gå i gang med sit arbejde.

Med hensyn til spørgsmålet om at få en prøvesag indbragt for højesteret, altså spørgsmålet om, hvorvidt strafudmålingen er for lille i nogle af disse tilfælde, har jeg egentlig ikke bemærket tidligere, at man har beklaget sig over selve straffens størrelse. Det er ikke så meget det, der har været afgørende i debatten omkring voldtægt, det er andre problemer, vi har diskuteret i dag, ikke så meget selve straffens størrelse.

Men får vi på fornemmelsen, at der i modstrid med, hvad der har været hensigten i folkettinget, er anvendt straffe, som er i strid med intentionerne, bør det naturligvis overvejes, om man, således som man gjorde det for almindelig volds vedkommende, bør tage en prøvesag vedrørende dette. Men som sagt, jeg har ikke nogen erfaringer selv, og ingen andre har forebragt mig nogen erfaringer i denne retning.

Med hensyn til hr. Hagen Hagensens udtalelser om strafmaksimum for røveri kan jeg sådan set kun gentage det, jeg sagde før, nemlig at når man ser på praksis, er den af en sådan karakter, at 16 år som maksimum ikke virker rimeligt i dag. Men jeg må også sige til hr. Hagen Hagensen, at vi har jo § 88 i straffeloven, og det betyder, at hvis der er særlig grove tilfælde af gentagelser, vil man kunne lægge halvdelen til det maksimum på 10 år, som foreslås.

Når man ser på den statistik, som er i betænkningen, den, som vi vil prøve at ajourføre efter fru Nathalie Linds ønske, må man også sige, at der er et ganske stort spillerum mellem de straffe, der idømmes i dag, og så dem, der bliver mulighed for efter forslaget.

Jeg har f.eks. voldtægtsstraffene i tankerne, hvor det viser sig, at inden for de sidste adskillige år er der kun i to tilfælde idømt 6 år for voldtægt og ikke noget derover. Men strafferammen er stadig væk, også efter forslaget, 10 år og kan oven i købet forhøjes med 50 pct. i særlig voldsomme, grove tilfælde.

Jeg tror derfor ikke – det fremgår også af bemærkningerne – at der er tale om nogen som helst form for skred her i retning af hverken strengere eller mildere straffe. Der er tale om ajourføringer på andre områder, og det væsentlige for domstolene, når de skal se på, om man skal ændre udmålingen, er jo også, hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget, hvad der siges her fra folketingets talerstol, og hvad der kommer til at stå i betænkningen fra retsudvalget. Og da vil vi være opmærksomme på det problem, som hr. Hagen Hagensen og fru Nathalie Lind især har rejst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning